

Sygn. akt: KIO/UZP 1120/09

WYROK
z dnia 14 września 2009 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: **Renata Tubisz**

Członkowie: **Sylwester Kuchnio**

Jolanta Markowska

Protokolant: **Magdalena Pazura**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2009 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez **Lesława Rubika prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą R2 Biuro Projektów Lesław Rubik, 50-044 Wrocław, ul. Piłsudskiego 23** od rozstrzygnięcia przez zamawiającego **Muzeum Miedzi w Legnicy, 59-220 Legnica, ul. Partyzantów 3** protestu z dnia 9 lipca 2009 r.

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża Lesława Rubika prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą R2 Biuro Projektów Lesław Rubik, 50-044 Wrocław, ul. Piłsudskiego 23

i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości 4462 zł 00 gr (słownie: cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt dwa złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczanego przez **Lesława Rubika prowadzącego działalność**

gospodarczą pod firmą R2 Biuro Projektów Lesław Rubik, 50-044 Wrocław, ul. Piłsudskiego 23,

- 2) dokonać wpłaty kwoty 00 zł 00 gr (słownie: XXX) przez XXX na rzecz XXX, stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu XXX,
- 3) dokonać wpłaty kwoty 00 zł 00 gr (słownie: XXX) przez XXX na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych na rachunek dochodów własnych UZP,
- 4) dokonać zwrotu kwoty 10 538 zł 00 gr (słownie: dziesięć tysięcy pięćset trzydzieści osiem złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz **Lesława Rubika prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą R2 Biuro Projektów Lesław Rubik, 50-044 Wrocław, ul. Piłsudskiego 23.**

U z a s a d n i e n i e

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 20009/S 130-189114 w dniu 10.07.2009r.

Przedmiotem konkursu jest opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej dla przedsięwzięcia p.n. "Modernizacja i rozbudowa budynków Muzeum Miedzi przy ul. Partyzantów i św. Jana w Legnicy oraz przyległego do nich lapidarium".

Zamawiającym jest Muzeum Miedzi w Legnicy, ul. Partyzantów nr 3, 59-220 Legnica, a Organizatorem konkursu jest Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział we Wrocławiu, Rynek Ratusz 25,50-101 Wrocław, zwany dalej „Zamawiającym”.

Dnia 29.07.2009 r. Lesław Rubik „R2 Biuro Projektów” ul. Piłsudskiego 23 50-044 Wrocław zwany dalej „Odwołującym” złożył odwołanie.

W złożonym odwołaniu Odwołujący domaga się unieważnienia postępowania konkursowego, z powodu nie przestrzegania zapisów Regulaminu konkursowego i przepisów powszechnie obowiązujących przy ocenie i wyborze najlepszej pracy konkursowej.

Z uwagi na odtajnienie prac po wyborze najkorzystniejszej pracy niemożliwy jest wybór ponowny najlepszej pracy konkursowej, gdzie ustawową zasadą jest utajnienie prac w trakcie ich oceny i wyboru.

Zarzuty pod adresem prac Sądu Konkursowego i zatwierdzenia wyników jego pracy przez Zamawiającego przedstawiają się następująco.

Zarzut dotyczący udziału w pracach Sądu Pani sędzi arch. Jadwigi Łopusiewicz pełniącej funkcję Architekta Miejskiego.

Zamawiający zatwierdza rozstrzygnięcie konkursu dokonane przez sąd konkursowy (art. 114 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych – Dz. U. j.t. 2007 r. Nr 2007 r. Nr 223 poz.1655 z późn. zm. zwanej dalej „pzp”), po uprzednim sprawdzeniu poprawności i legalności prac sądu. Obowiązek sprawowania nadzoru nad sądem konkursowym w zakresie zgodności konkursu z przepisami ustawy i regulaminem konkursu, który sam ustala (art. 114 w zw. z art. 112 ust. 2 pzp) ma charakter bezwzględny. Powołanie sądu konkursowego oraz określenie organizacji, składu i trybu pracy sądu konkursowego jest obowiązkiem zamawiającego, który musi przestrzegać wymogów ustawowych. W zakresie składu sądu konkursowego znaczenie ma treść art. 112 ust. 3, 4 i 5 pzp. Dla oceny zasadności oddalenia zarzutu protestującego dotyczącego składu sądu podczas pierwszego dnia obrad sądu, zasadnicze znaczenie ma treść art. 113 ust. 3 pzp, który bezwzględnie nakazuje aby sąd składał się z minimum 3 osób oraz oświadczenie zamawiającego o ustaleniu składu (liczebności i składu osobowego) sądu konkursowego. Wbrew twierdzeniom zamawiającego określił on skład sądu konkursowego na 7 imiennie wskazanych osób, w tym wskazał również ósmego-rezerwowego-członka sądu. Postąpił więc w granicach upoważnienia ustawowego i zgodnie z nim. Swoją decyzją powołał ciało (organ pomocniczy), które występuje jako jeden organ -sąd konkursowy. Ma więc znaczenia czy sąd obraduje w całym i imiennie oznaczonym składzie, bo jest jednym organem kolegialnym. Argumentacja zaprezentowana przez zamawiającego, że skoro sędziów podczas obrad pierwszego dnia było więcej niż 3 to nie możemy mówić o wadliwości działania takiego organu, jest chybiona również i z tego powodu, że kierując się tą samą logiką, gdyby pierwszego dnia zamiast imiennie powołanego sędziego brała w obradach udział inna osoba, nie wymieniona w regulaminie, to również nie mamy do czynienia z wadliwością prac sądu konkursowego, bo przecież ustawa nie wskazuje z imienia i nazwiska składu sądu. Takie rozumowanie jest oczywiście nie akceptowalne już na pierwszy rzut oka. Dlaczego więc zamawiający akceptuje pracę tegoż organu w pomniejszonym składzie?. Brak określenia quorum w regulaminie, wbrew twierdzeniom zamawiającego, oznacza właśnie to, że cały skład sądu konkursowego musi brać udział w obradach i podejmować decyzje dot. kwalifikacji i oceny prac. Nie można bowiem domniemywać, że quorum to jest trzech sędziów (bo takie minimum przewiduje ustawa), skoro zamawiający nie ustalił tego w regulaminie. Bezspornie sędzia Jadwiga Ł. nie brała udziału w pracach sądu konkursowego pierwszego dnia obrad

tegoż sądu. Bezsposornie tego dnia sędziowie dokonywali omówienia, analizy i oceny złożonych prac, wyłaniając prace do dalszej oceny. Pani Jadwiga Ł. nie miała żadnego udziału (głosu) podczas tych decyzji i nie można zgodzić się z zamawiającym, że jej nieobecność nie miała lub co najmniej nie mogła mieć wpływu na obrady.

Odwołujący podtrzymuje więc zarzut, że sąd konkursowy obradował i podejmował decyzje w niewłaściwym składzie. Stanowczo sprzeciwia się również twierdzeniu zamawiającego, że „zapoznanie sędzi Ł. z pracami Komisji z dnia poprzedniego (...) było naturalnym elementem przebiegu obrad jury”.

Zarzut dotyczący oceny formalnej prac konkursowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Odwołujący w całości podtrzymuje zarzuty zawarte w proteście, a dotyczące zatwierdzenia przez Zamawiającego wyboru najlepszych prac przez sąd konkursowy, dokonanego niezgodnie z kryteriami oceny przywołanymi w regulaminie. Wyjaśnienie zawarte w rozstrzygnięciu protestu, iż sąd dokonał oceny wszystkich prac a sędziowie wypełnili indywidualne arkusze ocen, nie usprawiedliwia błędnej decyzji zamawiającego i nie stanowi merytorycznego ustosunkowania się do konkretnych zarzutów protestującego postawionych w wielu punktach każdej z nagrodzonych lub wyróżnionych prac. Zamawiający zdaje się mylić kryteria oceny prac konkursowych, które sam ustanowił w regulaminie oraz całkowicie lekceważy inne z nich, które zmierzają do maksymalnej obiektywizacji ocen sądu konkursowego, tak aby dopuszczalny subiektywizm ograniczał się do niewymiernych cech natury artystycznej, takich jak piękno, estetyka. Kryteria oceny prac muszą zapewniać możliwie obiektywną ocenę, szczególnie na poziomie oceny zgodności pracy z wymaganiami regulaminu i powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Bezsposornie zamawiający ogłosił konkurs realizacyjny a nie studialny, bo nagrodą jest powierzenie wykonawcy zamówienia publicznego polegającego na opracowaniu dokumentacji projektowej zgodnie ze złożoną i nagrodzoną pracą. W przedmiotowym konkursie zamawiający w regulaminie (rozdziału VII ust. 2 Regulaminu) zdecydował, że ocena prac konkursowych będzie następować według kryteriów obligatoryjnych i merytorycznych. Zamawiający odwołał się do zgodności pracy konkursowej z obowiązującymi przepisami oraz wymaganiami formalnymi i merytorycznymi regulaminu. Następnie, prace spełniające te kryteria, a więc zgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa (w tym również miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jako prawem miejscowym) oraz opisem przedmiotu konkursu, podlegają dalszej ocenie według kryteriów merytorycznych, takich jak:

1. atrakcyjność rozwiązań architektonicznych realizujących proponowane założenia programowe i przypisano wagę temu kryterium - 40 %,

2. walory funkcjonalno-przestrzenne, w tym podatność do adaptacji i elastyczność struktury budynku i przypisano temu kryterium wagę - 40 %,
3. walory eksploatacyjne oraz trwałość proponowanych materiałów i elementów i przypisano wagę temu kryterium - 10%,
4. ekonomika rozwiązań realizacyjnych i związany z tym koszt realizacji inwestycji i przypisano temu kryterium wagę - 10%.

Niespełnienie kryteriów obligatoryjnych, a więc jakkolwiek niezgodność pracy konkursowej z przepisami prawa (w szczególności budowlanego, zagospodarowania przestrzennego, dot. ochrony zabytków, instytucji kultury i muzealnictwa) oraz wymaganiami określonymi w regulaminie (w szczególności opisem przedmiotu konkursu - zakres i granice opracowania, zakres rzeczowy pracy konkursowej oraz założenia funkcjonalno-przestrzenne, tj. rozdział II regulaminu) eliminuje pracę z dalszego postępowania konkursowego. Praca taka nie powinna być oceniana według kryteriów merytorycznych.

Zarzut dotyczący oceny formalnej prac konkursowych zgodnie z obowiązującymi przepisami - w zakresie przestrzeni możliwej rozbudowy Muzeum Miedzi i lapidarium, które ma być zadaszone.

Jakkolwiek regulamin nie definiuje pojęcia założeń programowych i używa tylko pojęcia „założenia funkcjonalno-przestrzenne”, to jednak w formie opisowej oraz graficznej (załącznik nr 8 mapa informacyjna) określa granice działki należącej do Muzeum Miedzi wraz z istniejącymi budynkami Muzeum Miedzi, których przewiduje modernizację oraz przestrzeń możliwej rozbudowy Muzeum Miedzi i lapidarium, które ma być zadaszone. Z treści regulaminu, mapy informacyjnej oraz odpowiedzi na pytania uczestników konkursu, jasno wynika, iż możliwa do rozbudowy przestrzeń ogranicza się do zaznaczonych na mapie terenów (kolor niebieski - rozbudowa możliwa na całej wysokości, kolor beżowy - rozbudowa możliwa na 3 kondygnacjach) oraz obligatoryjny jest wymóg zadaszenia lapidarium. Każda praca, która przewidywała rozbudowę na innych, niż oznaczone terenach oraz nie przewidywała zadaszenia lapidarium, albo przenosiła funkcje muzealnicze w inne obszary, winna być przez sąd konkursowy zakwalifikowana do grupy "N". Ta wadliwość dotyczy przede wszystkim pracy ocenionej jako najlepszej i nagrodzonej obiema nagrodami. Zarzut ten został podniesiony przez protestującego a zamawiający de facto nie zaprzeczył tym okolicznościom faktycznym, a jedynie przedstawił usprawiedliwienie (wy tłumaczenie) takiej decyzji. Nie jest to jedyna wada nagrodzonej pracy konkursowej i pracy (wysiłków) zamawiającego. Protestujący zarzucił, a zamawiający również nie zaprzeczył, iż nagrodzona praca (i również inne opracowania) są niezgodne z treścią powszechnie obowiązujących

przepisów prawa (m.in. ustawy z dnia 07.07.1994 r. prawo budowlane, rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) oraz prawa miejscowego, tj. uchwały Rady Miejskiej Legnicy nr XLIII440/06 z dnia 30.01.2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Obszaru Staromiejskiego Centrum w Legnicy, a także sprzeczne z wytycznymi konserwatora zabytków (załącznik nr 13). W rozstrzygnięciu protestu brak jest ustosunkowania się do każdego z zarzutów podniesionych w pkt. III protestu, gdzie protestujący konkretnie i szczegółowo wskazał na uchybienia i niezgodności nagrodzonych prac. Jest to, w ocenie odwołującego, poważna wadliwość działania zamawiającego podczas rozstrzygania protestu. Odwołujący podtrzymuje w całości wszystkie zarzuty zawarte w pkt. III protestu, które załącza do niniejszego odwołania w osobnym dokumencie.

Na pytanie nr 5: „Czy prace konkursowe będą oceniane pod kątem zgodności z planem miejscowym?” zamawiający udzielił zaś odpowiedzi: „Nie, ponieważ przewiduje się zmianę planu miejscowego. Podstawą zmiany będzie nagrodzony w konkursie projekt”.

Zamawiający wyjaśnia, że przedmiotem konkursu była jedynie wstępna koncepcja architektoniczna rozbudowy budynków Muzeum Miedzi, planowana na wiele lat, a wybór koncepcji ma spowodować w przyszłości wystąpienie o zmianę planu zagospodarowania przestrzennego, a konkurs ma być częścią dyskusji na temat koniecznych zmian planu zagospodarowania przestrzennego.

Jest to wyjaśnienie błędne, albowiem konkurs jest konkursem realizacyjnym, przewidującym jako pierwszą nagrodę zrealizowanie zamówienia publicznego polegającego na opracowaniu całej dokumentacji projektowej dla tego zamierzenia inwestycyjnego. Tak więc wybrany autor będzie realizował projekt w oparciu o swoją koncepcję i do tego będzie realizował to po zakończeniu procedury konkursowej.

Nadto zrealizowana inwestycja musi być pochodną nagrodzonej pracy, a modyfikacje nie mogą fałszować idei i wizji zawartej w pracy wyłonionej w konkursie.

Nie ma też nikt pewności, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zostanie zmieniony zgodnie z koncepcją zawartą w nagrodzonej pracy i kiedy to nastąpi.

Te okoliczności zbagatelizował zamawiający w zupełności.

Zarzut dotyczący charakteru udzielonych wyjaśnień w zakresie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nie ma racji zamawiający, iż sąd konkursowy nie był zobowiązany do działania wyłącznie na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez zamawiającego, który podlega zmianom jedynie w trybie przewidzianym w art. 38 ust. 4 pzp lub przez samego zamawiającego oraz

że przepis ten nie ma zastosowania do postępowania konkursowego. Instytucja pytań i odpowiedzi ma na celu poprawę przejrzystości regulaminu konkursu i jednoznaczności poszczególnych zapisów. Skoro została przez ustawodawcę przewidziana i uregulowana obok instytucji zmiany regulaminu (siwz), to nie może być utożsamiana. Nawet przyjmując, że art. 38 pzp nie ma zastosowania, to bezspornie zamawiający ma obowiązek przestrzegania regulaminu konkursu, a więc obowiązek zatwierdzenia decyzji sądu konkursowego tylko jeżeli została ona podjęta zgodnie z treścią tegoż regulaminu. W rozdziale IV pkt. 1.1. Zamawiający przewidział jedynie, że uczestnicy konkursu mogą zwracać się o wyjaśnienie postanowień regulaminu konkursu. Regulamin nie przewiduje więc zmiany postanowień regulaminu. Ze sformułowania „wyjaśnienie” jasno wynika, że chodzi o uczynienie czegoś zrozumiałym, sprecyzowanie, uczynienie jednoznacznym (zgodnie ze słownikiem języka polskiego) a nie o zmianę treści. Tymczasem szereg odpowiedzi na zapytania ewidentnie modyfikuje postanowienia Regulaminu, w szczególności w zakresie obiektywnych wymogów formalnych i merytorycznych, jakie zostały postawione projektantom w pierwotnej treści Regulaminu. Zamawiający opisując przedmiot konkursu wskazał, iż celem konkursu jest uzyskanie najlepszej pod względem urbanistycznym, architektonicznym, funkcjonalnym i eksploatacyjnym koncepcji urbanistyczno-architektonicznej modernizacji i rozbudowy budynków Muzeum Miedzi przy ul. Partyzantów i Św. Jana w Legnicy oraz przyległego lapidarium, a przedmiotem konkursu jest opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej modernizacji i rozbudowy budynków Muzeum Miedzi przy ul. Partyzantów i Św. Jana w Legnicy oraz przyległego lapidarium, na działkach 446/5, 446/8 wraz z projektem zagospodarowania terenu - w zakresie koniecznym dla przedstawienia idei ogólnej projektu.

Z kolei zakres rzeczowy pracy konkursowej (Rozdział II, ust. 2, pkt. 2.2., Wymagany przez Regulamin to: koncepcja architektoniczna modernizacji budynków Muzeum Miedzi, koncepcja architektoniczna rozbudowy budynków Muzeum Miedzi, w tym przyległego do budynków Muzeum Miedzi lapidarium wraz z zadaszaniem, koncepcja zagospodarowania terenu. Zgodnie z załącznikiem nr 8-mapą informacyjną, Zamawiający wymagał, aby ewentualna nowa zabudowa (dopuszczalna lecz nie obligatoryjna) była przewidziana wyłącznie na obszarze zaznaczonym na mapie jako „możliwa rozbudowa”, a lapidarium było zadane. Wynika to wprost z Regulaminu oraz załącznika nr 8 nr 13 (wytyczne konserwatora zabytków) oraz odpowiedzi na pytania: pytanie nr 2: Czy teren określony jako „możliwa rozbudowa” jest obligatoryjny czy tylko zalecany? Czy dopuszczalne są poszukiwania innych rozwiązań w zakresie ukształtowania przestrzennego obiektu? Odpowiedź: „Nie - zakres interwencji architektonicznej został określony w warunkach konkursu”. Pytanie nr 8: „Czy możliwa jest przebudowa lub przesunięcie elementów składowych lapidarium, tj. inne zaprojektowanie rozmieszczenia elementów?” Odpowiedź:

„tak”. pytanie nr 9: „Czy całkowite zadaszenie lapidarium jest obowiązkowe, czy jest to propozycja projektanta? Odpowiedź: „Sposób (wielkość, wysokość, rodzaj materiału itp.) zadaszenia lapidarium jest przedmiotem konkursu.” pytanie 16: „Jaka jest możliwa skala przekształceń obecnego lapidarium? Czy dopuszcza się wyburzenie ceglanych ścian i zmianę sposobu ekspozycji zabytkowej kamieniarki? (...)”. Odpowiedź: "Sposób zadaszenia i przekształcenia lapidarium jest przedmiotem konkursu. Będąca konsekwencją konkursu realizacja zostanie przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami." pytanie nr 36: „Czy strona wschodnia i południowa w granicach działki może być zabudowana? Czy przedstawione w załączniku nr 8 (Załącznik nr 8 - mapa informacyjna JPG.) powierzchnie możliwe do zabudowy muszą być wzięte pod uwagę, czy też można z nich zrezygnować?” Odpowiedź: "Powierzchnie możliwe do zabudowy nie muszą (jak słowo „możliwe” wskazuje) być zabudowane. Wschodnia i południowa część działki nie są przewidziane do zabudowy (...)."

W świetle zacytowanych powyżej zapisów Regulaminu, pytań i odpowiedzi jako jaskrawo sprzeczne z przepisami jawi się zapis protokołu w pkt. V: "Jury stoi na stanowisku, że wymóg zadaszenia strefy lapidarium, a także wymóg konserwatora zabytków o konieczności zachowania historycznej linii zabudowy dały konkurującym możliwość zaproponowania obiektów kubaturowych w pierzei ul. Rycerskiej" oraz wybór do pierwszej nagrody pracy, która: nie przewiduje zadaszenia lapidarium i przewiduje nowy obiekt kubaturowy (nowy budynek) poza miejscem zaznaczonym na załączniku nr 8 jako obszar możliwej rozbudowy. Nagrodzona I-wszą nagrodą praca pozostawia lapidarium otwarte i nie zadaszone w środku parceli przeznaczonej pod inwestycje. Od ul. Rycerskiej natomiast buduje obiekty kubaturowe, nie mające nic wspólnego z lapidarium. Zamawiający nie zaprzeczył w rozstrzygnięciu protestu, iż zmienił regulaminu konkursu, pośrednio przyznał ten fakt, ale nie uzasadnił jak ma się wybór najlepszej pracy nr 05 do treści zacytowanych pytań i udzielonych odpowiedzi. Z ich analizy jasno wynika, że dopiero na etapie oceny prac, a więc po upływie terminu na ich opracowanie i złożenie, zmieniono kryteria dot. zadaszenia lapidarium oraz dopuszczalności zabudowy innych obszarów, niż te pierwotnie zaznaczone kolorami na załączniku nr 8. A przecież regulamin jasno stanowi o "... wraz z zadaszeniem", a nie możliwym zadaszeniem, a odpowiedzi na pytania nr 9 i 16 jasno wskazują, że ocenie podlega jedynie sposób zadaszenia lapidarium. Co do możliwego obszaru interwencji architektonicznej, to treść załącznika nr 8 nie budzi wątpliwości, a potwierdza to odpowiedź na pytania nr 36 oraz nr 2 (to ostatnie w szczególności).

Zarzuty co do merytorycznej oceny prac.

Odwołujący podtrzymuje zarzuty dotyczące wadliwej oceny prac pod względem spełnienia przez prace konkursowe walorów funkcjonalno-przestrzennych (w tym podatności do

adaptacji i elastyczności struktury budynku), watorów eksploatacyjnych oraz ekonomiki rozwiązań i kosztów realizacji. Do tych zarzutów nie odniósł się zamawiający, zbywając je ogólnym twierdzeniem o realizacji zamierzeń i intencji.

Pismem z dnia 09.07.2009 r. Odwołujący wniósł protest, w którym podniósł zarzuty i wnioski jak w odwołaniu.

Pismem z dnia 21 lipca 2009 r. został przez Zamawiającego rozstrzygnięty protest przez jego oddalenie.

W ocenie Zamawiającego zarzuty zawarte w treści protestu są bezzasadne i nie znajdują potwierdzenia w stanie faktycznym prowadzonego postępowania.

Bezpodstawne są zarzuty protestującego odnośnie składu sądu konkursowego.

Brak uczestnictwa w pracach sądu jednego z jego członków nie może być uznany za przesłankę unieważnienia postępowania.

Zamawiający mógł określić sposób prac organu, ale jeśli tego nie uczynił w omawianym zakresie, to trudno uznać, iż miało miejsce naruszenie regulaminu.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 pzp, sąd konkursowy składa się co najmniej z 3 osób.

W przedmiotowym postępowaniu sąd konkursowy składał się z siedmiu osób, zaś zarzut przedstawiony przez protestującego dotyczy wyłącznie pierwszego dnia obrad sądu, kiedy w jego pracach nie brał udziału jeden sędzia.

W pierwszym dniu dokonano jedynie kwalifikacji prac do dalszego postępowania.

Tego dnia sąd dokonał jedynie wstępnej selekcji prac, a co więcej wśród prac zakwalifikowanych znajdowała się także praca protestującego. Nie nastąpiło zatem żadne naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania. Jak wspomniano art. 112 pzp mówi, że Zamawiający powołuje Sąd konkursowy w co najmniej 3-osobowym składzie osób posiadających uprawnienia do oceny prac. Skoro w pierwszym dniu obrad Sądu obecnych było 6 osób posiadających wymagane uprawnienia, tym samym wymogi określone przez przepisy PZP zostały spełnione. Zreferowanie nieobecnemu pierwszego dnia obrad Sędziemu Jadwidze Ł. przebiegu prac Sądu Konkursowego nie było sprzeczne z żadnym z przepisów PZP - było naturalnym elementem przebiegu obrad Jury.

Podobnie bezzasadne są zarzuty dotyczące wyboru prac. Sąd dokonał oceny wszystkich prac zgodnie z wymogami formalnymi i merytorycznymi Regulaminu. Każdy z Sędziów dokonał indywidualnie oceny każdej z prac w formie tabeli, w której uwzględnione zostały

wszystkie potencjalne walory pracy wymienione w Regulaminie Konkursu. Indywidualne arkusze ocen wg regulaminowych kryteriów oceny prac, podpisane przez Sędziów, są załącznikiem do protokołu z przebiegu obrad Sądu i znajdują się w archiwum Konkursu u Zamawiającego (ustawa PZP nie precyzuje szczegółowo elementów, które musi zawierać protokół). Protestujący mógł zwrócić się do Zamawiającego o przedstawienie oceny merytorycznej ocenionych prac, która zostałaby mu udostępniona przez Zamawiającego. Bezzasadny jest zarzut o niezgodności projektu z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Przedmiotem konkursu była jedynie wstępna koncepcja architektoniczna rozbudowy budynków Muzeum Miedzi. Proces ten jest planowany na wiele lat, a zatem wybór koncepcji spowoduje w przyszłości wystąpienie o stosowne zmodyfikowanie planu. Postanowienia planu wiążą organy administracji w zakresie określenia zgodności planowanej inwestycji z zapisami planu dopiero w trakcie postępowania architektoniczno - budowlanego. Niezgodny z planem może być dopiero projekt budowlany przedłożony administracji architektoniczno-budowlanej, nie zaś dokument powstający poza procedurami administracyjnymi (dokument koncepcyjny). Wyraźne wyjaśnienie tej kwestii znajduje się w treściach wielu odpowiedzi na pytania udzielane w toku konkursu przez Sąd konkursowy.

Odnosnie zarzutów zawartych w części III protestu należy wskazać, że Konkursy architektoniczne są organizowane w celu jak najbardziej korzystnego sformułowania lokalnych zasad organizacji przestrzeni urbanistycznej. To one są, lub co najmniej winne być, podstawą budowania optymalnych jakościowo, kulturowo i cywilizacyjnie planów zagospodarowania przestrzennego kraju, w tym planów miejscowych. Konkursy są praktycznie jedyną formą demokratyzacji i uspołecznienia polityki przestrzennej. To dlatego też władze Legnicy zdecydowały, że to właśnie konkurs będzie wskazówką, ale i częścią dyskusji na temat koniecznych zmian przygotowywanego nowego planu miejscowego dla rejonu Muzeum Miedzi.

W trakcie trwania Konkursu Sąd nie zmienił Regulaminu. Jury działało w takim polu interpretacji zapisów Regulaminu i odpowiedzi na pytania, a także obowiązującego prawa, by zachować wszystkie obowiązujące wszystkich zapisy. Najlepszym dowodem prawidłowej interpretacji zapisów Regulaminu jest fakt, że znaczna część nadesłanych prac konkursowych powstała na bazie podobnej interpretacji - także praca Protestującego. Fakt ten - podkreślimy to jeszcze raz - świadczy o tym, że Protestujący w trakcie realizacji pracy konkursowej poruszał się w identycznym polu interpretacji przepisów, w jakim poruszało się Jury Konkursu.

Większość członków Sądu konkursowego zakwalifikowało pracę Protestującego do 2 etapu konkursu (druga w kolejności liczba głosów). Praca nie uzyskała jednak dalszych promocji Sądu ze względu na jej znaczne uchybienia jakościowe.

Art. 38 pzp nie ma zastosowania do postępowania konkursowego. Ustawodawca, tam gdzie przewiduje konieczność odwołania się w formule konkursu do zapisów innych artykułów Ustawy, czyni to. Mimo tego wszystkie informacje regulaminowe oraz formuła pytań i odpowiedzi na pytania, a także ich respektowanie przez Sąd konkursowy, były zgodne z wymogami Art. 38 pzp. Odpowiedzi na pytania mogą modyfikować Regulamin i nawet zastosowanie Art. 38 pzp przewiduje taką możliwość, o ile tylko wszyscy zainteresowani Uczestnicy konkursu - zostają o tym poinformowani w odpowiednim czasie. Nie nastąpiła w przebiegu konkursu jakakolwiek selekcja czy też opóźnienie informacji, o czym świadczą przedstawione i nagrodzone prace, w tym także prace Protestującego oraz tych, którzy do protestu się przyłączyli.

Odnosząc się do zarzutów wskazanych w części III protestu należy wskazać, że żaden jeszcze konkurs urbanistyczno-architektoniczny nie dał takiego rezultatu, który by w 100% odpowiadał pierwotnym zamierzeniom i intencjom Zamawiającego. Rezultat każdego konkursu daje z reguły w znaczącym stopniu przybliżenie się do oczekiwanego rezultatu, a ponadto ukazuje Zamawiającemu, także w innych pracach konkursowych, wiele innych możliwych relacji, interpretacji i rozwiązań. Wszystko to przybliża Zamawiającego jak i laureata do zoptymalizowania rozwiązania projektowego w następnych fazach projektowych oraz w samej realizacji. W żadnym też przypadku praca konkursowa, tym bardziej opisana w zamówieniu jako ideowa (Regulamin Konkursu, Rozdz. II. Pkt. 1.), nie musi spełniać *expressis verbis* norm dotyczących jedynie prawnych projektów budowlanych oraz budynków i budowli przeznaczonych do użytkowania. Dodatkową trudność stanowią rozbieżności interpretacyjne, które spotkać można w różnych ośrodkach administracji państwowej. Czegoś zupełnie innego oczekuje się od ideowej pracy konkursowej w zakresie urbanistyki i architektury - tego nie dostrzegł Protestujący.

Zwycięska w konkursie praca winna jedynie posiadać możliwość ich spełnienia w dalszym etapie procesu projektowego przewidzianego Regulaminem Konkursu. Sąd Konkursowy wyróżniając prace nagrodzone dostrzegł w nich wszystkich możliwość spełnienia wszystkich wymogów prawa oraz wymogów Zamawiającego na dalszym etapie prac projektowych. Po to, by ocena prac konkursowych pod tym właśnie względem (a więc także prawnym) była miarodajna, Zamawiający powołał do składu Sądu osoby w tej materii kompetentne dokonujące weryfikacji prawnej dokumentacji projektowej, tj. Architekta Miejskiego i Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (patrz art. 112 ust. 5 pzp). Sędziowie ci nie wnieśli zastrzeżeń do formalnych kompetencji zawartych w nagrodzonych pracach. Akceptacja rezultatów Konkursu przez Zamawiającego była potwierdzeniem, że także funkcjonalne i przestrzenne jego potrzeby w nagrodzonych pracach zostały zinterpretowane właściwie. Zamawiający przewidział też konieczność dalszej pracy nad wybraną do realizacji pracą konkursową, tak w zakresie prawnym, jak i merytorycznym, i zapisał ją, także dla wiedzy

wszystkich konkurujących, w Rozdz. X. Regulaminu Konkursu (ust.1; 2 i 3). Sąd konkursowy dostosował się do zapisów tego rozdziału Regulaminu i we „Wnioskach i zaleceniach pokonkursowych” wskazał na konieczne uzupełnienia pracy wybranej do realizacji. Sąd nie musiał wykazywać i nie jest to jego zadaniem, szczegółowych uwarunkowań prawnych obowiązujących Laureata konkursu w dalszych pracach projektowych, ponieważ zadanie to należy do całkowicie innych organów, niezależnych ani od Sądu, ani od Zamawiającego. Zamawiający podtrzymuje zatem w całej rozciągłości decyzje i kwalifikacje prac przeprowadzone przez Sąd Konkursowy i opisane w sporządzonych protokołach.

Skład orzekający Izby ustalił i zważył, co następuje.

Protest został złożony na czynności Zamawiającego, polegające na zatwierdzeniu rozstrzygnięcia konkursu, którego dokonał powołany przez Zamawiającego sąd konkursowy, a które to rozstrzygnięcie, w ocenie Odwołującego, zostało przeprowadzone wbrew Regulaminowi Konkursu i innym przepisom prawa.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie przepisów art. 38, 112, 113, 114, 116 ust. 1, 123 ustawy PZP oraz innych przepisów prawa:

1. ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane,
2. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznym jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
3. ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
4. uchwały Rady Miejskiej Legnicy nr XLIII440/06 z dnia 30.01.2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Obszaru Staromiejskiego Centrum w Legnicy,
5. ustawy o finansach publicznych z dnia 30 czerwca 2005 r.(Dz. U. Nr 249, poz. 2104),
6. Zarządzenie nr 25 Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie zasad wykonywania nadzoru nad państwowymi instytucjami kultury z dnia 24 sierpnia 2006 r. (Dz. Urz. MKiDzN Nr 5, poz. 46)

i wniósł o unieważnienie postępowania konkursowego.

Odwołujący powołując się na interes prawny do wniesienia odwołania wskazał, że skuteczne oprotestowanie chociażby jednej pracy i nagrody niweczy całe postępowanie, ponieważ po identyfikacji prac i ich autorów nie można ponownie przeprowadzić oceny prac i wyboru najlepszej pracy. Możliwe jest tylko unieważnienie konkursu. Oznacza to, że Odwołujący

niezależnie od uzyskanej oceny swojej pracy oraz niezależnie od oceny prac nagrodzonych i wyróżnionych, nie ma szans na wygranie konkursu, ale szansy tej nie ma również żaden z uczestników konkursu. Z tych względów, w myśl art. 179 ust.1 ustawy PZP, Odwołujący posiada interes prawny.

Izba w tym zakresie przyznała rację Odwołującemu, że jedynym wnioskiem jaki może złożyć Odwołujący jest unieważnienie postępowania.

Co do zarzutu, iż w pierwszym dniu pracy Sąd konkursowy pracował w niepełnym składzie, to jest bez udziału Pani Sędzi Jadwigi Ł.

Odwołujący w zakresie tego zarzutu, przedstawił następującą argumentację:

Sąd konkursowy obradował i podejmował decyzje w niewłaściwym składzie. Zarówno przepisy art. 110 -127 ustawy PZP, jak i Regulamin niniejszego postępowania przewidują, iż Komisja Konkursowa działa w określonym składzie liczbowo-osobowym i nie przewidują minimalnego quorum lub innych wyjątków od obowiązku pracy w określonym składzie liczbowym przez Zamawiającego. Tymczasem pierwszego dnia obrad Komisji nie brała udziału sędzi Jadwiga Ł., a pomimo tego Komisja podejmowała decyzje i prowadziła obrady. Jest to niedopuszczalne w świetle przepisów prawa. Nie sanuje tego faktu „zapoznanie sędzi Ł. z pracami Komisji z dnia poprzedniego, bo nie pozwalają na to przepisy prawa, tym bardziej, że informacje zawarte w protokole są nad wyraz lakoniczne i nie dostarczają informacji o tym, co się działo poprzedniego dnia.

Zamawiający z kolei oddalając ten zarzut zauważył między innymi, że brak uczestnictwa w pracach sądu jednego z jego członków nie może być uznany za przesłankę unieważnienia postępowania.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy PZP, sąd konkursowy składa się co najmniej z 3 osób.

Zarzut przedstawiony przez Odwołującego dotyczy wyłącznie pierwszego dnia obrad Sądu, kiedy w jego pracach nie brał udziału jeden sędzi.

W pierwszym dniu dokonano jedynie kwalifikacji prac do dalszego postępowania.

Wśród prac zakwalifikowanych znajdowała się także praca Odwołującego.

Skoro w pierwszym dniu obrad Sądu obecnych było 6 osób posiadających wymagane uprawnienia, tym samym wymogi określone przez przepisy PZP zostały spełnione. Zreferowanie nieobecnemu pierwszego dnia obrad Sędziemu Jadwidze Ł. przebiegu prac Sądu Konkursowego nie było sprzeczne z żadnym z przepisów ustawy PZP.

Izba w zakresie tego zarzutu ustaliła i zważyła, co następuje.

Bezspornym w sprawie jest, że Pani Jadwiga Ł. w pierwszym dniu pracy Sądu, to jest w dniu 26 czerwca 2009 r. nie brała udziału w posiedzeniu Sądu.

Powyższe wynika z treści protokołu obrad Sądu konkursowego z dnia 26.06.2009 r. w aktach sprawy. Z protokołu wynika również, że Sąd obradował w sześciuosobowym składzie spośród siedmiu powołanych sędziów, że przedmiotem prac Sądu było przeprowadzenie wstępnej kwalifikacji prac i zakwalifikowanie części prac do grupy „N”. Zgodnie z pkt 2 Kryteria Oceny. Rozdz. VII Ocena Prac Konkursowych. Regulaminu Konkursu (...) Prace konkursowe będą oceniane według następujących kryteriów: 2.1.1. kryteria obligatoryjne (ich niespełnienie spowoduje zakwalifikowanie pracy do grupy „N”) – zgodność pracy konkursowej z obowiązującymi przepisami oraz wymaganiami formalnymi i merytorycznymi niniejszego regulaminu konkursu. 2.1.2. kryteria merytoryczne (...).”

Z powyższych zapisów protokołu obrad Sądu konkursowego wynika, że w dniu 26.06.2009 r. podczas nieobecności Sędzi Jadwigi Ł. zapadły konstytutywne decyzje co do dalszego udziału w ocenie prac konkursowych, ponieważ w tym dniu część prac zostało odrzucona z powodu braków formalnych w ocenie Sądu.

Z protokołu obrad z następnego dnia to jest z dn. 27.06.2009 r. wynika, „(...) Na początku zapoznano sędzię arch. Jadwigę Ł. z pracami Sądu Konkursowego z dn. 26.06.2009 r. i rezultatem głosowania. Sędzia zaakceptowała dotychczasową pracę Sądu Konkursowego w pierwszy dzień obrad i jej rezultaty. (...).

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy PZP Sąd konkursowy składa się co najmniej z 3 osób powoływanych i odwoływanych przez kierownika zamawiającego.

Regulamin nie ustalił wymaganej liczby sędziów przy podejmowaniu decyzji, to jest quorum. Również ustawa nie przewiduje quorum. Zasadą jest, że sąd działa na kolejnych posiedzeniach. W ocenie Izby dla ważności podejmowanych uchwał wymagana jest obecność wszystkich sędziów. Niemniej żadne przepisy ogólnie obowiązujące tej kwestii nie przesadzają. Pomimo, że Sędzia Ł. była nieobecna w dniu 26.06.2009 r. to na posiedzeniu w następnym dniu, to jest 27.06.2009 r. została zapoznana z pracami Sądu poprzedniego dnia i wynikiem głosowania. Po czym zaakceptowała prace Sądu i jej rezultaty. Z powyższego zapisu wynika, że niejako umożliwiono Pani Sędzi Ł. oddanie głosu następnego dnia. Tym bardziej, że z protokołu wynika, że sędziowie głosowali jednogłośnie (jednomyślnie) w kwestii zakwalifikowania prac do grupy „N”. W ocenie Izby gdyby Sędzia Ł. wniosła jakiegokolwiek zastrzeżenia do pracy Sądu i jego rezultatów to głosowanie z dnia 26.06.2009 r. powinno być powtórzone w pełnym składzie.

Reasumując, w ocenie Izby, Sąd Konkursowy pomimo braku zapisów o quorum ma obowiązek obradować i głosować w pełnym składzie na wszystkich posiedzeniach.

Natomiast w przedmiotowej sprawie czynności Sądu z dnia 26.06.2009 r. zostały konwalidowane w dniu 27.06.2009 r. przez zapoznanie sędzi Łopusiewicz z pracami Sądu i rezultatem głosowania oraz zaakceptowaniem dotychczasowej pracy Sądu przez Panią Ł., przy uwzględnieniu, że głosowanie w dniu 26.06.2009 r. było jednomyślne wszystkich pozostałych sędziów.

W zaistniałej sytuacji faktycznej Izba nie podzieliła poglądu Odwołującego, że czynności w zakresie kwalifikacji uczestników konkursu do grupy „N” objęte są nieważnością, ponieważ Sędzia Jadwiga Ł. podjęła decyzję nie na podstawie zapoznania się z lakoniczną treścią protokołu, jak twierdził Odwołujący, tylko na podstawie zapoznania się jej z pracami i rezultatami prac, co potwierdził również obecny na rozprawie Przewodniczący Sądu Konkursowego arch. Pan Stanisław L.

Reasumując Izba uznała, że czynności Sądu z dnia 26.06.2009 r. zostały powtórzone w dniu 27.06.2009 r., co umożliwiło sędzi arch. Jadwidze Ł. oddanie głosu w sprawie.

Z powyższych względów zarzut Odwołującego nie został uwzględniony, ponieważ s. Jadwiga Łopusiewicz następnego dnia w obecności wszystkich pozostałych sędziów, to jest w dniu 27.06.2009 r. uczestniczyła (została zapoznana) i wykonała czynności (zaakceptowała prace Sądu), przy których nie była obecna w dniu 26.06.2009 r. przez co został konwalidowany jej brak obecności poprzedniego dnia.

Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, że interes prawny Odwołującego nie doznał żadnego uszczerbku z powodu, że w dniu 26.06.2009 r. w pracach sądu konkursowego nie brała udziału Pani sędzia Jadwiga Ł., a to z uwagi na fakt, że już w dniu 26.06.2009 r. praca Odwołującego została zakwalifikowana do dalszego udziału w konkursie, a w dniu 27.06.2009 r. Pani Sędzia Jadwiga Ł. po zapoznaniu jej z pracami Sądu z dnia 26.06.2009 r. zaakceptowała czynności Sądu z poprzedniego dnia.

Z powyższych względów zarzut nieważności czynności podjętych przez Sąd konkursowy w dniu 26.06.2009 r. nie został przez Izbę uwzględniony.

Co do zarzutów dotyczących oceny i wyboru prac.

Co do zgodności prac konkursowych z planem miejscowym zagospodarowania przestrzennego, dopuszczalności zabudowy innych obszarów, niż te pierwotnie zaznaczone kolorami na załączniku nr 8A.

Sam Odwołujący w proteście i w odwołaniu wskazał na pytanie i odpowiedź Zamawiającego: Czy prace konkursowe będą oceniane pod kątem zgodności z planem miejscowym?" odpowiedź jakiej udzielił Zamawiający brzmiała: Nie, ponieważ przewiduje się zmianę planu miejscowego. Podstawą zmiany będzie nagrodzony w konkursie projekt". Odwołujący przywołał także zapis Rozdziału II Opis Przedmiotu Konkursu ust. 2 Szczegółowy Opis Przedmiotu Konkursu pkt. 2.1, w którym znajduje się zapis (...) Teren jest objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego" i Rozdziałem VII Ocena Prac Konkursowych ust. 2 Kryteria Oceny pkt. 2.1.1. kryteria obligatoryjne - (...) zgodność pracy konkursowej z obowiązującymi przepisami (...). Powyższe cytowane zapisy Odwołujący skwitował następująco: Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego to akt prawa miejscowego, który na terenie gminy Legnica jest prawem obowiązującym na równi z ustawą Prawo budowlane czy innymi przepisami.

Natomiast Zamawiający wskazał na zapis Regulaminu pkt. 1.5. rozdział IV Sposób Porozumiewania się Organizatora Konkursu z Uczestnikami Konkursu oraz Przekazywania Oświadczeń i Dokumentów, z którego wynika, że wyjaśnienia na pytania autorów prac są wiążące dla wykonawców („Udzielone przez SARP Wrocław wyjaśnienia są wiążące dla uczestników Konkursu”). Na rozprawie Zamawiający wskazał szereg pism, z których wynika, że wybrana praca konkursowa będzie podstawą do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem reprezentowanym przez Zamawiającego, że konkursy architektoniczne są organizowane w celu jak najbardziej korzystnego sformułowania lokalnych zasad organizacji przestrzeni urbanistycznej. To one są, lub co najmniej winne być, podstawą budowania optymalnych jakościowo, kulturowo i cywilizacyjnie planów zagospodarowania przestrzennego kraju, w tym planów miejscowych. Konkursy są praktycznie jedyną formą demokratyzacji i uspołecznienia polityki przestrzennej. To dlatego też władze Legnicy zdecydowały, że to właśnie konkurs będzie wskazówką, ale i częścią dyskusji na temat koniecznych zmian przygotowywanego nowego planu miejscowego dla rejonu Muzeum Miedzi.

Reasumując, w ocenie Izby, nie można sformułować skutecznie zarzutów pod adresem Zamawiającego, że nie odrzucił z postępowania prac autorów, a wręcz je nagrodził, którzy we wstępnej koncepcji urbanistyczno – architektonicznej wykroczyli poza wskazane linie zabudowy wynikające z aktualnego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nawet w przypadku przyjęcia nie obowiązującego art. 38 ustawy PZP to należy wskazać, że Zamawiający co prawda zastrzegł zgodność prac z planem obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale jednocześnie zastrzegł, że dla uczestników konkursu są wiążące wyjaśnienia. Fakt udzielenia wyjaśnienia, że plan zagospodarowania nie jest wiążący jest bezsporny. Taka sytuacja nie wyklucza zmiany warunków udziału w

konkursie po jego ogłoszeniu. Natomiast odpowiedź nie zakazywała uczestnikom konkursu sporządzenia koncepcji według obowiązującego planu, ale również upoważniała do jego przekroczenia bez rygoru odrzucenia pracy jako niezgodnej z obowiązującymi przepisami. Tym samym interes prawny Odwołującego nie został naruszony, ponieważ ocenie merytorycznej podlegały zarówno prace osób wprowadzających zmiany, jak i nie wprowadzających zmiany do obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego.

Natomiast żądanie Odwołującego zdyskwalifikowania prac uczestników, którzy zaproponowali nową linię zabudowy w stosunku do aktualnie obowiązującego planu nie znajduje usprawiedliwienia wobec wyjaśnienia udzielonego przez Zamawiającego przed terminem składania prac konkursowych.

Wobec powyższego zarzut Odwołującego, iż należy odrzucić prace naruszające aktualny plan zabudowy Miasta nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ na podstawie rozstrzygnięć konkursu ma być kształtowany nowy plan miejscowego zagospodarowania przestrzennego terenu objętego lokalizacją Muzeum Miedzi w Legnicy.

Dodatkowo można wskazać, że gwarancję zgodności z prawem rozstrzygnięć Zamawiającego gwarantuje udział w pracach Sądu Konkursowego oprócz uprawnionych architektów udział sędziów Pani Jadwigi Ł. - Architektka Miejskiego i Pana Grzegorza G. przedstawiciela Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków - Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków.

Co do zarzutu braku zadaszenia lapidarium.

Odwołujący przywołał skierowane pytania i udzielone odpowiedzi przez Zamawiającego. pytanie nr 8: "Czy możliwa jest przebudowa lub przesunięcie elementów składowych lapidarium, tj. inne zaprojektowanie rozmieszczenia elementów?". Odpowiedź Zamawiającego brzmiała: "tak". Pytanie nr 9: "Czy całkowite zadaszenie lapidarium jest obowiązkowe, czy jest to propozycja projektanta? Odpowiedź: "Sposób (wielkość, wysokość, rodzaj materiału itp.) zadaszenia lapidarium jest przedmiotem konkursu". Pytanie 16: "Jaka jest możliwa skala przekształceń obecnego lapidarium? Czy dopuszcza się wyburzenie ceglanych ścian i zmianę sposobu ekspozycji zabytkowej kamieniarki? (...)". "7 Odpowiedź: "Sposób zadaszenia i przekształcenia lapidarium jest przedmiotem konkursu".

Z odpowiedzi Zamawiającego wynika, że sposób zadaszenia lapidarium podlegać będzie ocenie. Przy czym należy zwrócić uwagę, że mówi się o sposobie zadaszenia lapidarium, co nie oznacza, że zamawiający wymagał całkowitego zadaszenia lapidarium.

Sposób zadaszenia był oceniany przez Sąd. W związku z tym zarzut Odwołującego nie zasługuje na uwzględnienie. Bowiern udzielone odpowiedzi przez Zamawiającego wskazują na oczekiwania Zamawiającego co do innowacyjności uczestników konkursu w szerokim

tego słowa znaczeniu, a ujęte jest to w lapidarnym sformułowaniu „Sposób zadania i przekształcenia Lapidarium jest przedmiotem konkursu”.

Wobec powyższego, zarzut Odwołującego co do braku zadania Lapidarium nie zasługuje na uwzględnienie.

Reasumując słuszny jest pogląd Zamawiającego, że zwycięska w konkursie praca winna jedynie posiadać możliwość jej spełnienia w dalszym etapie procesu projektowego przewidzianego Regulaminem Konkursu. Sąd Konkursowy wyróżniając prace nagrodzone przewidział w nich wszystkich możliwość spełnienia wszystkich wymogów prawa oraz wymogów Zamawiającego na dalszym etapie prac projektowych. Zamawiający słusznie uważa, że po to, żeby ocena prac konkursowych pod względem prawnym była miarodajna, Zamawiający powołał do składu Sądu osoby kompetentne dokonujące weryfikacji prawnej dokumentacji projektowej, tj. Architekta Miejskiego i Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Faktem poza sporem jest, że sędziowie ci nie wnieśli zastrzeżeń do formalnych kompetencji zawartych w nagrodzonych pracach. Zamawiający przewidział też konieczność dalszej pracy nad wybraną do realizacji pracą konkursową, tak w zakresie prawnym, jak i merytorycznym, i zapisał ją także dla wiedzy wszystkich konkurujących w Rozdz. X. Regulaminu Konkursu (Ust.1; 2 i 3). Sąd konkursowy dostosował się do zapisów tego rozdziału Regulaminu i we „Wnioskach i zaleceniach pokonkursowych” wskazał na konieczne uzupełnienia pracy wybranej do realizacji. Sąd nie musiał wykazywać, i nie jest to jego zadaniem, szczegółowych uwarunkowań prawnych obowiązujących Laureata konkursu w dalszych pracach projektowych, ponieważ zadanie to należy do całkowicie innych organów, niezależnych ani od Sądu, ani od Zamawiającego.

Co do zarzutów oceny merytorycznej poszczególnych prac konkursowych

W ocenie Izby co do zarzutów odnoszących się do oceny merytorycznej prac to Odwołujący nie ma podstaw do jej kwestionowania, skoro przyjął, jak sam wskazuje w proteście i w odwołaniu, kryteria oceny ofert całkowicie niemierzalne i oceniane subiektywnie bez żadnych wskazań, według jakich będą dokonywane oceny i przyznawane punkty:

1. atrakcyjność rozwiązań architektonicznych realizujących proponowane założenia programowe i przypisano wagę temu kryterium - 40 %,

2. walory funkcjonalno-przestrzenne, w tym podatność do adaptacji i elastyczność struktury budynku i przypisano temu kryterium wagę - 40 %,

3. walory eksploatacyjne oraz trwałość proponowanych materiałów i elementów i przypisano wagę temu kryterium - 10%,

4. ekonomika rozwiązań realizacyjnych i związany z tym koszt realizacji inwestycji i przypisano temu kryterium wagę - 10%.

Tak sformułowane kryteria oceny ofert wykluczają jakąkolwiek dyskusję merytoryczną co do zastosowanych ocen przez Sąd konkursowy.

W związku z powyższym, w ocenie Izby, istniały podstawy formalne i prawne po stronie Zamawiającego do zatwierdzenia rozstrzygnięcia konkursu.

Tym samym Odwołujący nie wykazał naruszenia przepisów prawa wskazanych w proteście i w odwołaniu.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak we wstępie wyroku.

O kosztach orzeczono stosownie do wyniku sprawy zgodnie z art. 191 ust. 6 i 7 ustawy PZP.

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego w **Legnicy**.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....

* *niepotrzebne skreślić*